

ת"פ 2999/04/21 - מדינת ישראל נגד ס' א'

בית משפט השלום באשקלון בשבתו בקרית גת
ת"פ 21-2999 מדינת ישראל נ' א'

בפני
בעיני:
כבד השופט טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עוז אביה דהן
המאשימה
נגד
ס' א'
באמצעות ב"כ עוז אביה אלקייען
הנאשם

قرر דין

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאות בעבודות כתב האישום המתוון, בביצוע עבירה תקיפה הגרמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

מעובדות כתב האישום המתוון עולה כי ביום 31/03/2017 בשעה 17:04 או בסמוך לכך, במפעל "מעוף" בקרית מלאכי, בו העסקו הנאשם ומר ה' א' ק', בן דודו (להלן: "המתלוון"), עת עבד המתלוון בעמדתו - ניגש והתקופף הנאשם לצדיו ודחפו. כתוצאה מכך המתלוון זו הצדיה והמשיר בעבודתו.

בהמשך, התירום הנאשם, נטל סכין بيדו, הסתובב לכיוון המתלוון, נצמד אליו, חיבק אותו והצמיד אותו באמצעות סcin, ובכך גرم לו לחתק באורך ס"מ עם דימום קל באופן שהצריך טיפול רפואי.

הסדר הטיעון

2. לאחר ניהול הליך גישור, הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוון, ווינה לקבלת תסקירות מטעם שירות המבחן.

במועד זה הובהר כי ב"כ המאשימה מתען לעונש מאסר בפועל אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, וכי ב"כ הנאשם יהיה חופשי בטיעונו.

3. במועד אשר היה קבוע לטיעונים לעונש, ביום 14/12/21, עתר ב"כ הנאשם לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאותו. לאחר ששמעתי טענות ב"כ הצדדים דחתי הבקשה. בהחלטתי המנוחת מאותה היום ציינתי כי ככל, בית המשפט יתרזירה מהודאה במקרה בו יתרשם כי הودאת הנאשם ניתנה שלא מתוך רצון חופשי.

עמוד 1

במקרה זה, לאחר והנאם היה מייצג בעת ניהול הליך הגישור ומtan הודהתו, לאחר וחומר הראיות, ובכלל זה עמדת הנאם וגורסת המתלוון היו בפניהם ב"כ הצדדים באוותה העת, ולאחר ובאותה העת כתוב האישום המתוון הוקרא לנאם והסביר לו על ידי בא כוחו ועל ידי בית המשפט -ברי כי הנאם הודה בעובdotיו מרצונו החופשי ולאחר שהבן ממשמעות הודהתו.

משמעות, ומאהר והדין נקבע לצורך טיעון לעונש, לאחר קבלת תסaurus, ולא חל כל שינוי ראייתי בתיק - דחיתתי כאמור הבקשה.

تسaurus שירות המבחן

4. מتسaur שירות המבחן מיום 21/12/2012 עולה כי הנאם, בן 20, רווק ללא ילדים. לדבריו, סיים 12 שנות לימוד עם תעודה בוגרות, עבד במקום העבודה שונים, ולאחר מכן השתלב בעבודה בפועל בו התרחש האירוע המתוואר בכתב האישום המתוון.

הנאם נעדר עבר פלילי, הודה בבחירה העבריה המייחסת לו, אולם טען כי מדובר ב'מעשה שוטה' אשר נעשה ללא מחשבה מצדכו ולא על מנת לפגוע באופן מכוון במתלוון. הנאם הביע חרטה וצער על המקרה.

בשיחה עם המתלוון עולה כי זה לא כועס על הנאם או חשש ממנו, כי היחסים ביניהם קרובים וכי לא קיים סכסוך בין המשפחה על רקע ביצוע העבריה.

מהتسaur עולה כי הנאם הגיע באופן סדיר באופן יחסית לקובוצה בה שולב בשירות המבחן, עד שלטענתו התפתחו אצלם בעיות בריאותיות ועבר ניתוח בחזה בעקבות בעיה בריאותית.

במהלך הפגישות הנאם שיתף, אך התקשה להבין משמעות הטיפול והצורך שלו בטיפול מאוחר ולא רואה עצמו כעובר חוק. עלתה התרשם כי הנאם מעוניין לנחל אורח חיים תקין וכי לא מחזיק בעמדות ערביינות. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלים, על אף שהליך המעצר הווה גורם מרתקע עבור הנאם.

מאחר והנאם לא הביע נזקקות טיפולית - נמנע שירות המבחן ממtan המלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן המליך להטיל על הנאם צו של"צ בהיקף של 140 שעות והנאם התבקש להעביר מסמכים רפואיים על מנת להתאים עבורי מסגרת מתאימה. עם זאת, עד למועד הגשת הتسaur לא הוגש מסמכים אלה.

טייעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין 9 חודשים למשך למשך 18 חודשים עד ל-18 חודשים מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפניה בטיעונה לערכ המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירה, לפציעה שנגרמה למתלוון אשר הצריכה טיפול רפואי, ולנזק הפטנציאלי המשמעותי שבתקיפה תוך שימוש בסכין אשר אף בדרך נס לא מומש.

לטענת ב"כ המאשימה, המלצה השירות המבחן לא משקפת את חומרת העבירה ואת פוטנציאל הנזק. כמו כן, הפניה לסתוקיר שירות המבחן ממנה עולה כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום האלים, וכן כי מאוחר והנאשם לא הביע נזקות טיפולית - אף לא עבר כל הליך שיקומי במסגרת שירות השירות המבחן.

לטענת ב"כ המאשימה, בתוככי המתחם יש להטיל על הנאשם ענישה ברף הנמוך, קרי 9 חודשים מסר לרצוי בעבודות שירות, לצד מסר מוותנה, התחייבות וקס, וזאת בשים לב להיעדר עבר פלילי ולאור גילו הצער של הנאשם. בשל עמדת המתלוון, מנעה ב"כ המאשימה מעטירה למתן פיצוי.

ב"כ המאשימה הפניה לפסיקה כתמיכה בעתרתה.

6. ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה אשר נע בין של"צ ואי הרשעה ועד למספר חודשי מסר בפועל לרצוי בדרכ של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם לא צירף פסיקה לתמיכה בעתרתו, מאחר ולטענתו לא מצא פסיקה דומה שבה לא קדם תכנון לאירוע, שבה הסcin נמצאה במקום לצרכי עבודה, ושהה לא הייתה כוונה לפצעו. עוד טען כי אין להסיק מהפסיקה אליה הפניה ב"כ המאשימה מהם לעניין זה, וזאת מאחר ופס"ד האחד אליו הפניה עוסק באירוע אלימות חמור יותר מבקרה זה, והשני עוסק במאי שלא לך אחראיות על מעשיו ולא ברור בבדיקה מהן העבודות אשר בגין הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות.

לטענת ב"כ הנאשם בתוככי המתחם יש ליתן משקל לעובדה כי הנאשם צער, נעדר עבר פלילי, ולהתרשםות שירות המבחן כי נעדר דפוסים עבריים. כמו כן, הפנה לעמדת הנאשם, כמפורט בתוקיר שירות השירות המבחן, لكن שהליך המעצר היowa אירוע מרთיע עבור הנאשם, ולהסתיגות משפחתו של הנאשם ממעשיו עבריים.

לאור המפורט, ועל אף שלא חלק על חומרת העבירה ועל פוטנציאל הנזק שבביבוץ, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בהמלצת שירות השירות המבחן.

7. במועד זה טען הנאשם כי לא הייתה לו כוונה לפגוע במתלוון, שהוא בן דודו וחברו, וכי לא חשב שהה יקרה.

8. במועד הטיעונים לעונש העיד המתלוון.

המתלוון תאך מערכת יחסים קרוביה עם הנאשם, טרם האירוע ולאחריו, טען כי באותו היום במפעל "לא קרה כלום", וכי הסcin "געה בו בטעות". עוד טען כי הנאשם עזר לו לאחר הפציעה והזמן אמבולנס, כי קיבל טיפול רפואי בבית

החולמים קפלן, אך כי לא נותר סימן על גופו כתוצאה מהairou המתוואר.

דין והכרעה

9. תיקון 113 לחוק העונשין קבע מנגנון תלת-שלבי להליך גירית העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאלי שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, ככל שבית המשפט לא מצא לסתות ממתחם העונש, יגזר העונש הראו' בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה.

10. במקרה דין מדובר Bairou אחד אשר יש לקבוע בגין מתחם עונש הולם אחד.

11. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנוגנת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

12. הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש הם שמיירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף, לביטחון האישי ולשלווה.

13. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילת למסקנה כי **הפגיעה בהם היא ברף הבינו-נמוֹר**, וזאת מחדGISKA NOCH העובדת שהחבלה נגרמה כתוצאה שימוש בסכין, ומאיתך GISKA BAHTCHAV שמדובר במקרה נקודתי, אשר גרם לפציעה קלה באופן יחסית, כאשר לא עולה מעובדות כתוב האישום המתוקן כי קודם תכנון לביצוע העבירה או כי הסcin הובאה למקום שלא כדין.

14. בחינת מדיניות העונישה הנוגנת בגין העבירות עליהם ניתן הנאים את הדין מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשיים במנגד רחוב כמפורט להלן:

a. ברע"פ 6449/15 חלוани נגד מדינת ישראל (12/10/15) דחה בית המשפט העליון בקשה רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, ביצוע עבירות תקיפה בנסיבות חמימות, וזאת לאחר שהוכיח כי על רקע ויכוח בין המתלוון, ולאחר שהמתלוון הכה בפניו וגרם לו חבלה, נטל הנאשם פטיש והכה את המתלוון בראשו. כתוצאה מהאמור נגרם למתלוון חתק באוזנו השמאלית. על אף המלצה שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ומשלא נמצא נזק קונקרטי - הרשי בית משפט שלום עונשה הנאשם והטיל עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. זאת לאחר שקבע מתחם עונשה המחויז קבע כי אין להימנע מהרשעת הנאשם וכן כי העונש שהוטל עליו אינו חורג מדיניות העונישה הנוגנת. בית המשפט העליון אימץ עמדת בית המשפט המחויז ודחה כאמור את הבקשה.

- ב.** **בעפ"ג (ו-מ) 64130-06-06 סברי נגד מדינת ישראל (01/11/15)** נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע בביצוע עבירה תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שחבט פעמיים בראשו של המתלון במכות אגרוף וגרם לחדר שטחי באורך של כסנטימטר בראשו אשר הצריך טיפול. בית משפט קבע כי מתחם העונש ההולם נع "מענישה מוחשית ממשמעותית (שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל לריצוי מאחריו סורג ובריח) ועד 12 חודשים מאסר בפועל". לאחר ששקל כלל השיקולים, לחומרה ולקללה, בעניינו של הנאשם, ובשים לב המלצת שירות המבחן להטלת מאסר בפועל למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות - גזר על הנאשם 5 חודשים מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדו, שמחציתו הופעלה בחופף. בית המשפט המחויזי קבע כי בית משפט קמא אין נוכנה בין השיקולים השונים וכי לא קיימת סטייה קיצונית מרמת העונישה הראوية.
- ג.** **בעפ"ג (ת"א) 32560-10-14 מדינת ישראל נגד בלס (15/03/18)** התקבל ערעורו של המדינה בעניינו של הנאשם אשר הורשע בביצוע עבירה תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהתכווף לעבר חלון רכבו של המתלון, בעוד זה ישב ברכבו, והיכה אותו בפניו. כתוצאה מההתוואר נגרמו למתלון כאב ראש ותזוזה של שניים. בית משפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשים מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר מותנה וענישה נלווה. בית המשפט המחויזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשים מאסר בפועל אשר יכול וירצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשים, והטיל על הנאשם 2 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווה.
- ד.** **בעפ"ג (מרכז) 14-04-14-33047 נחום נגד מדינת ישראל (14/07/08)** נדחה ערעורו של הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהיכה בחלון רכבו של המתלון, נופף לעבר פניו לצורך מפתחות, השליך אבן על רכבו, ולאחר מכן היכה את המתלון באמצעות מקל וגרם לו חדר במצח, שהצריך טיפול רפואי. בית משפט קבע מתחם העונש הנע ממאסר קצר שיכל וירצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשים מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 7 חודשים מאסר בפועל וענישה נלווה. בית המשפט המחויזי קבע כי בית משפט קמא שקל את כלל השיקולים הרלוונטיים במקרה זה, וכי צדק שלא ניתן המלצת שירות המבחן להטלת של"צ.
- ה.** **בת"פ (ראשל"צ) 12-01-15223 מדינת ישראל נגד אברהםי (13/01/03)** הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה תקיפה הגורמת חבלה של ממש אשר הובילה לכך של מתלון נגרמה המטומה בעין. בית המשפט קבע מתחם העונשה הנע בין 3-12 חודשים מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטלו, בין היתר, 4 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של בעבודות שירות.
- 15.** לא מצאתי כי יש להסיק מרע"פ 4968/14 פיבושנקו נגד מדינת ישראל (14/07/17) אליו הפנתה ב"כ המאשימה, וזאת מאחר ועינן בעפ"ג העומד בבסיסו, 14-06-14-10803, מעלה כי באותו מקרה הורשע הנאשם אף בביצוע עבירה היזק לרכוש בלבד, וכי השתלשלות האירועים באותו המקרה חמורה באופן משמעותי מהקרה המונחת לפני. כך גם באשר לנسبות ביצוע העבירה בגיןណן הנאשם במסגרת רע"פ 12-7734 מג'דוב נגד מדינת ישראל (12/10/28), בו היה מדובר באירוע מתמשך אשר במהלךו תקף הנאשם 2 מתלונים שונים.
- 16.** במסגרת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה (**סעיף 40 ט' לחוק**), יש לחת את הדעת להיות הנאשם מבצע יחיד,

לכך שלא עולה כי קדם תכנון לביצוע העבירה, אך גם לנזק אשר נגרם למתלון כתוצאה מביצוע העבירה, אשר הצריך טיפול רפואי, ובעיקר לפוטנציאלי הנזק אשר צפוי היה להיגרם מעצם השימוש בסיכון בביצוע עבירות התקיפה. עוד יש לציין כי מעובדות כתוב האישום המתוקן, כמו גם מتسקיר שירות המבחן - לא עלות סיבות ברורות אשר הובילו את הנאשם לביצוע העבירה.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (**סעיף 40 יג**) מצאתי כי **מתחם העונש ההולם** בגין העבירה עליה נתן הנאשם את הדין נע בין מאסר קצר אשר יכול ויוצאה בעבודות שירות ועד ל-10 חודשים מאסר בפועל.

18. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים הצדיקים סטיה מהמתחם לחומרה או לקללה.

גזרת העונש המתאים לנאשם:

19. בגזרת העונש המתאים לנאשם, בגדיר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה (**סעיף 40יא**). במסגרת זומן הרואוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים-

א. הפגיעה של העונש בנאשם. מتسקיר שירות המבחן עליה כי התפתחה בעיה רפואיית אצל הנאשם, אשר אף ה策יכה ניתוח, אולם לא הוגש כל ראיות לעניין זה.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשי וחזרתו למוטב אואמתו לחזור למוטב - כמפורט לעיל, הנאשם הוודה בביצוע העבירה המיוחסת לו, אולם טען כי מדובר ב'מעשה שטות' אשר נעשה ללא מחשבה מצדיו ולא על מנת לפגוע באופן מכוון במתלון. כמו כן, על אף שירותי המבחן לא התרשם מddfosi התנהלות עברינית - דוח כי הנאשם התקשה להבין משמעויות הטיפול, שלל נזקקות טיפולית ומשכך לא שולב בהליך שיקומי ולא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו, וכן עליה כי קיים סיכון להישנות התנהלות עוברת חוק בתחום האלים.

ג. מאמציו הנאשם לתקן תוכאות העבירות ולפיצו על הנזק שנגרם בשלהן - כאמור לעיל, הנאשם הביע צער וחרטה על האירוע, והוא והמתלון טוענו כי מערכת היחסים ביניהם טוביה גם לאחר האירוע וכי לא קיים סכוסר בין המשפחות לבין מביצוע העבירה.

ד. עברו הפלילי של הנאשם - הנאשם נעדר עבר פלילי.

20. במצב דברים זה, על אף העובדה כי הנאשם לא עבר הלין שיקומי ועליה רושם כי קיים סיכון להישנות התנהלות עוברת חוק - בשים לב לעמודת המאשימה, גילו, להיעדר עבר פלילי ולעמדת המתלון, אני סבורה כי ניתן להסתפק בענישה ברף התחתון של המתחם, דהיינו עונש מאסר קצר בפועל לרצוי בדרך של עבודות שירות לצד ענישה צופה פניה עתיד, קנס והתחייבות.

21. לא מצאת מקום לאמץ המלצה שירות המבחן ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד לצד הטלת צו של"צ, שכן ענישה שכזו מהווה חריגה לקולא ממתחמי הענישה שכן הנאשם אינו עומד בקריטריונים שקבע החוקק להריגה שכזו.

اذין את הידעו לכל כי תסקרו שירות המבחן מהו המלצה בלבד ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו.

[ראו: ע"פ 6341/14 בן אישטי נגד מדינת ישראל (15/07/08).]

22. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.**

הנאשם יתיעצב במשרדי הממונה בbara שבע ביום 22.3.28 בשעה 08:00.

במידת הצורך ימסור הנאשם בדיקות שני.

מובהר כי ככל שלא יעמוד בתנאים, ירוצה המאסר האחורי סורג וברית.

2. **5 חודשים מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.**

3. **התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין.**

4. **কنس בסך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורה.**

הकנס ישולם ב-3 תשלוםמים שווים ורצופים.

תשלום ראשון תוך 30 יום מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ח' אדר א' תשפ"ב, 09 פברואר 2022, בנסיבות הצדדים.